

L'Església és comunió

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Estimats germans:

En la realitat més íntima l'Església és un misteri. El que veiem –les persones, les institucions, els ritus i les accions– és signe d'una realitat que ens transcendeix. Quan diem que és un «misteri» no volem pas dir que l'Església sigui críptica, incomprensible i oculta, sinó que és un signe que remet més enllà de si mateix, que remet a una realitat rica i plena de vida. Doncs bé, el misteri de l'Església consisteix en la comunió: l'Església és un misteri de comunió.

Aquesta comunió és, sobretot, amb Déu. En un antic text, recollit en el Concili Vaticà II, sant Cebrià diu que l'Església és «un poble congregat en la unitat del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant» (*De Orat. Dom.*, 23). La comunió amb Déu és un do que ell ens atorga i que ens arriba mitjançant l'escolta de la seva Paraula i la participació en els sagraments. El baptisme és la porta i el fonament de la comunió amb l'Església. L'Eucaristia és font i cim de tota la vida cristiana. La comunió del cos eucarístic de Crist significa i produeix, és a dir, edifica, la comunió íntima de tots els fidels en el cos de Crist que és l'Església.

La comunió amb Déu dona origen a la comunió entre nosaltres. Si Déu és Pare, tots nosaltres som germans; si Crist és el nostre Mestre, tots nosaltres som els seus deixebles; si l'Esperit Sant és el motor de la nostra vida, tota la comunitat cristiana n'és el temple. L'Església és «comunitat de fe, esperança i amor» (LG 8), és a dir, comunitat de creients, que esperen en Déu i l'estimen. És una comunitat de persones que forma «un poble reunit en virtut de la unió del Pare i el Fill i l'Esperit Sant» (LG 4).

Ara bé, aquesta comunió exigeix ser aprofundida i viscuda. D'acord amb el que hem dit, créixer com a Església, ser millor Església vol dir, primer de tot, que la nostra comunió amb Déu sigui més íntima i real. Però créixer en la comunió vol dir també fer créixer la relació entre nosaltres, l'experiència de formar part d'un poble i ser comptats entre els membres de la família de Déu. El Sínode dels Bisbes 2020-2023 convida, en primer lloc, a créixer en la comunió, que és l'arrel de la participació i de la missió.

Si l'Església és un misteri de comunió, la sinodalitat no és un afegitó a la seva essència, sinó una dimensió constitutiva de l'Església. Ella realitza el fet d'ésser misteri de comunió en aquest caminar junts quan es reuneix per celebrar la fe i quan participa de manera activa en el seu anunci. Es diu en un important document de la Comissió Teològica Internacional: «En el do i en el compromís de la comunió es troba la font, la forma i l'objectiu de la sinodalitat, ja que expressa l'específica manera de ser i actuar del Poble de Déu» («La sinodalitat», núm. 43).

